

Ett jordbruksföretag tar revansch

Jordbruksföretaget "La Cuba", som för två år sedan var i kris, tar revansch

Borta är de dagar då kostnaderna sköt i höjden och intäkterna sjönk om åkrarna gödslades, och då avkastningen och vinsterna sjönk om de inte gödslades. Det var tider då förlusterna ökade som skum, och år 2022 uppgick de till 70 miljoner pesos.

Vid den tiden återspeglades de dystra framtidsutsikterna på landsbygden, i ansiktena och i orden hos många män och kvinnor som försökte ge ljus åt Empresa Agropecuaria La Cuba, som från att ha varit ett av de bästa i sitt slag i landet föll ner i en djup avgrund som för vissa verkade vara omöjlig att ta sig över.

Jorge Virella Figueredo, en arbetare som är ansluten till ett arbetarkollektiv, talade om 'skakiga' bananer, och stöder som 'gjorde saker och ting än värre'.

Det var en del av affärslandskapet, där det inte räckte att vada och underhålla de 700 meter långa fårorna med bönor, som Armelio Díaz Sánchez gjorde. Hans fjortondagarslön hade då sjunkit under 4.000 pesos; en lön som inte var så låg, men inte heller så hög att den kunde tillfredsställa behoven.

'Varje framtid måste vara bättre' är en maxim - enkel och komplex - med flera filosofiska dimensioner och uppoffringar som lönar sig; en lag om andligt välstånd, en läxa om engagemang och hopp på Kuba. När agronomen Ariel Nieves Concepción - företagets verkställande direktör sedan drygt ett år tillbaka kom till den plats han skulle sköta, visste han att han hade fått en formidabel utmaning att 'dansa med de fulaste', men han har alltid trott att det inte finns något som är omöjligt.

Nieves Concepción kan efter lite mer än ett år nu tala om positiva resultat. Han tillskriver dem flera orsaker, bland annat

myndigheternas samordnade och planerade arbete, återvändande av arbetskraften, som nästan hade försvunnit under de magra tiderna; arbetskollektivens funktion och tillväxt, som har vuxit från sex till 32, alla med vinst i kassan; försäkran om ett tekniskt paket i enlighet med landets möjligheter och tillämpningen av vetenskap och teknik, med nära kopplingar till lantbruksuniversitetet i Avila och landets forskningsinstitut.

Lika viktigt, eller till och med viktigare, har dock varit bidraget från denna långvariga kultur för att hantera en mycket krävande gröda. En kunskap som i La Cuba delas av många som den största bananproducenten i landet.

Republikens president Miguel Dáz Canel fick vid sitt besök höra om de första stegen för att komma till rätta med de förluster på miljontals dollar som drabbat företaget; användningen av flytande och fast humus från dagmask samt användningen av skörderester från bananer för att främja denna ekologiska gödselvariant. Där fick han också höra om driften av ett barnhem för barn till arbetande mödrar i La Cuba.

Gården La Cubas ambitioner är stora, och med den takt som arbetet där håller förväntas det att produktionen kommer att öka kraftigt i år, och nästa år kommer den att slå alla rekord, även de från guldåldern, då 40.618 ton bananer producerades från enhetens röda jord.

"I år ligger kontraktingen på över 40.000 ton. Rekordet kommer inte att slås, men det kommer att vara nära. Med sådd på cirka 3 000 hektar kommer vi att kunna nå 46 000 ton, och överträffa den största mängden av detta livsmedel som skördats på Kuba. Med vatten, lite gödningsmedel och en hel del arbetsorganisation kommer vi att nå vårt mål att lämna produktionsrekorden från de goda tiderna bakom oss. Då ska man komma ihåg att under den guldåldern fick La Cuba i genomsnitt 21.000 liter diesel per dag, 1.900 liter bensin och det fanns 127 traktorer, långt fler än idag.

"Det viktigaste för företaget var att återfå arbetskraften, som hade minskat med mer än 80%. Det slutade med drygt 400 anställda, och idag är vi redan runt 1.500", säger Ariel, som med glädje i ansiktet uppmanar oss att ta en rundtur.

Mitt under potatisskörden, när säckarna på fältet ser ut som män som sitter framåtlutade, sida vid sida, utbrister Ariel: "Potatisen utvecklas väl. Vi kommer att få en bra avkastning .

Grödorna kunde dock inte ges all den uppmärksamhet de behövde, eftersom de påverkades av bristen på elektricitet. ?Av 22 eller 24 bevattningar gav vi bara mellan 18 och 20. Trots det måste vi uppfylla planen när det gäller avkastning, som är 14 ton per hektar för nationell utsädespotatis och 18 ton för importerad potatis?.

Med målade läppar, som om hon promenerade längs Havannas promenadstråk en sommarlördag, är Yilian Vargas Popa, född i Guamá kommun, i provinsen Santiago de Cuba, en av de mest effektiva potatisplockarna; Allt sker till rytmen av ett leende, nästan ett skratt. Vi befinner oss i Higinios arbetarkollektiv och frågar hur mycket hon får i lön när hon skördar potatis. Yilian är tyst: ?Mer än 15 000?, frågar Granma. Yilian är fortfarande tyst. Mer än 20.000? Hon förblir tyst och skrattar. Hon säger att hon till och med har tjänat ?lite mer än 40 000 pesos på en månad?. "Vad man måste göra är att fylla säckar som en dödsdömd kvinna. Fylla och fylla.

Företaget har förändrats och kommer att förändras ännu mer med allas insatser. Det är på väg upp ur avgrunden, med hjälp av oss kvinnor", försäkras hon. "Det finns inget svårt arbete om du gör det med lust och du vet att du kommer att tjäna lite pengar. Livet är mycket hårt. Vågar du plocka potatis med mig?", frågar hon, skrattar och försvinner ner i fåran, halvt sittande på huk. Hon måste gå 700 meter på detta sätt.

Avgörande tider närmar sig. För att ge er en uppfattning om vad La Cuba är, så levererade man under sin storhetstid bananer till 253 hotellanläggningar på de olika turistmålen, och skickade frukten till nästan alla provinser i landet, framför allt till landets huvudstad; en potential som åter är inom räckhåll. År 2025, säger direktören, kommer att bli ett historiskt år, eftersom vi kommer att slå alla rekord i livsmedelsproduktion, och för att svara på detta har vi i etapper planerat 2 137 hektar bananer, och vi strävar efter att nå 3 000 hektar, plus 500 hektar kassava, 500 sojabönor och 200 ris, bland de mest betydelsefulla. ?Det är bara så här vi kan tala om

återhämtning?, säger han.

År 2026 kommer cirka 60 000 ton livsmedel, spannmål och grönsaker att komma ut från La Cubas marker - om inte ett debacle inträffar, naturkatastrofer. Allt talar för att La Cubas revansch och återhämtning är allvarligt menad .

Granma 250407 (ZT)

La revancha de la Cuba (I)

Stöd det kubanska jordbruket!

Kuba behöver bli mindre beroende av att importera livsmedel. Att utveckla det egna jordbruket är svårt då såväl maskiner, drivmedel, gödsel osv. drabbas av USAs blockad. Svensk-Kubanska Föreningen bedriver ett projekt för att bistå det kubanska jordbruket med modern utrustning, såsom redskap och reservdelar till traktorer, utrustning för mjölk- och ostproduktion, samt andra verktyg och redskap ämnade för att höja arbets- och livskvaliteten för de kubanska jordbruksarbetarna.

Bidra du också till den kubanska visionen för matsuveränitet, starka lokalsamhällen, och hållbart jordbruk!

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72

Märk betalningen med CUBA SI

